

VIII. komentár: Prečo je Čínska komunistická strana zlý kult

Úvod

Kolaps socialistického bloku vedeného Sovietskym zväzom na počiatku deväťdesiatych rokov ukázal, že komunizmus po takmer storočí zlyhal. ČKS však neočakávane prežila a stále ovláda Čínu, národ s jednou pätinou svetovej populácie. Vystáva nevyhnutná otázka: Je dnešná ČKS stále skutočne komunistická?

Nikto v súčasnej Číne, vrátane členov strany, už v komunizmus neverí. Po päťdesiatich rokoch socializmu teraz ČKS prijala súkromné vlastníctvo a dokonca má burzu s cennými papiermi. Uchádza sa o zahraničné investície, aby založila nové podniky, pričom zneužíva robotníkov a roľníkov ako sa len dá. To je úplným opakom komunistických ideálov. Napriek ústupkom voči kapitalizmu si ČKS zachováva autokratickú kontrolu ľudí v Číne. Ústava, pozmenená v roku 2004, stále strnulo uvádza: „Číňania rôznych etník budú naďalej podporovať ľudovo demokratickú diktatúru a socialistickú cestu pod vedením Čínskej komunistickej strany, marxizmu-leninizmu, ideológie Mao Ce-tunga, teórie Teng Siao-pchinga a dôležitých myšlienok ‚Troch reprezentantov‘...“

„Leopard zomrel, ale jeho koža stále zostala“¹⁸². Dnes z ČKS zostala už iba „jej koža“. ČKS zdedila túto kožu a používa ju, aby si udržala vládu nad Čínou.

Áká je povaha tejto kože, ktorú zdedila ČKS, inými slovami, aká je samotná organizácia ČKS?

I. Rysy kultu ČKS

Komunistická strana je vo svojej podstate zlý kult, ktorý škodí ľudstvu.

Aj keď Komunistická strana samu seba nikdy nenazvala náboženstvom, má všetky črty náboženstva (tabuľka 1). V úvodnej fáze svojho zakladania považovala marxizmus za absolútnu pravdu sveta. Zbožne uctievala Marxa ako svojho duchovného Boha a vyzývala ľudí, aby sa zapojili do celoživotného zápasu s cieľom vybudovať „komunistické nebo na zemi“.

Hlavné formy náboženstva	Korešpondujúce formy ČKS
Kostol alebo tribúna (pódium)	Všetky úrovne straníckych výborov; pódium siaha od straníckych mítingov až po všetky médiá ovládané ČKS

¹⁸² Veta „Leopard zomrel, ale jeho koža stále ostala“ je zo starodávnej čínskej knihy proroctiev, z Básne o slivkovom kvete od Šao Junga (1011 – 1077). Leopard sa vzťahuje na geografické územie bývalého Sovietskeho zväzu, ktoré tvarom naozaj pripomína bežiacieho leoparda. S rozpadom bývalého Sovietskeho zväzu sa rozpadlo jadro komunistického systému a ostala iba „koža“ (forma), ktorú zdedila Čínska komunistická strana.

Hlavné formy náboženstva	Korešpondujúce formy ČKS
Doktríny	Marxizmus-leninizmus, Mao Ce-tungova ideológia, teória Teng Siao-pchinga, Ťiang Ce-minovi „Traja reprezentanti“ a Ústava strany
Iniciačné rituály	Ceremonie s prisahou, že človek bude navždy verný ČKS
Zaviazanie sa jednému náboženstvu	Člen môže veriť iba v komunistickú stranu
Kňazi	Stranícki tajomníci a vedúci personál strany na všetkých úrovniach
Uctievanie Boha	Očierňovanie všetkých Bohov a následné ustanovenie samej seba ako bezmenného „Boha“
Smrť sa nazýva „vystúpenie do neba alebo zostúpenie do pekla“	Smrť sa nazýva „ísť navštíviť Marxa“
Sväté písma	Teórie a spisy komunistických vodcov
Kázanie	Všetky druhy schôdzí, prejavy vodcov
Odriekanie písiem a študovanie alebo skúšanie z písiem	Politické štúdiá, spoločné schôdze alebo aktivity pre členov strany
Náboženské piesne, hymny	Piesne velebiace stranu
Dary	Povinné členské príspevky, povinný prídelený peňazí zo štátneho rozpočtu strane – t. j. peniaze, ktoré ľudia tvrdo zarobili, sú pridelené strane
Disciplinárne tresty	Stranícke tresty zoradené od „domáceho väzenia a vyšetrovania“ a „vylúčenia zo strany“ až po smrteľné mučenia a dokonca tresty pre príbuzných a priateľov

Tabuľka 1: Náboženské črty ČKS

Komunistická strana sa výrazne odlišuje od akéhokoľvek spravodlivého náboženstva. Všetky ortodoxné náboženstvá veria v Boha a láskavosť a ich účelom je učiť ľudstvo o morálke a spásu duší. Komunistická strana v Boha neverí a odporuje tradičnej morálke.

To, čo Komunistická strana robí, dokazuje samo osebe, že ide o zlý kult. Doktríny Komunistickej strany sú založené na triednom boji, násilnej revolúcii a diktátorstve proletariátu, čo

malo za následok tak-zvanú „komunistickú revolúciu“ plnú krvi a násilia. Červený teror komunizmu trvajúci okolo jedného storočia prináša pohromy desiatkam krajín vo svete a vyžiadal si desiatky miliónov životov. Komunistická viera, tá, ktorá vytvorila peklo na zemi, nie je nič iného, než ten najhorší kult na svete.

Črty kultu komunistickej strany môžu byť zhrnuté v šiestich hlavných bodoch:

Zmes doktrín a eliminácia disidentov

Komunistická strana berie marxizmus ako svoju náboženskú doktrínu a označuje ho za „nezničiteľnú pravdu“. Doktrínam Komunistickej strany chýba добрota a tolerancia. Namiesto toho sú plné arogancie. Marxizmus bol produktom počiatkov obdobia kapitalizmu, keď bola produktivita nízka a veda nerozvinutá. Nemal vôbec správne pochopenie vzťahov medzi ľudstvom a spoločnosťou alebo medzi ľudstvom a prírodou. Nanešťastie sa táto kacírka ideológia rozvinula do medzinárodného komunistického hnutia a poškodzovala svet viac než storočie, pokiaľ ju ľudia neodmietli, keď zistili, že v praxi vôbec nefunguje.

Stranícki vodcovia, počnúc Leninom, neustále dopĺňali doktrínu tohto kultu. Od Leninovej teórie násilnej revolúcie, cez Mao Ce-tungovu teóriu neustálej revolúcie pod diktátom proletariátu, až po Ťiang Ce-minových „Troch reprezentantov“, je história Komunistickej strany plná kacírskych teórií a nesprávnych predstáv. Aj keď tieto teórie v praxi neustále spôsobujú pohromy a vzájomne si odporujú, Komunistická strana stále prehlasuje, že sú univerzálne platné a núti ľudí, aby jej nauky študovali.

Odstraňovanie disidentov je najefektívnejším prostriedkom, akým zlý kult komunizmu šíri svoju doktrínu. Pretože doktrína a správanie tohto zlého kultu sú príliš absurdné, Komunistická strana musí nútiť ľudí, aby ich prijali, pričom násilím eliminuje disidentov. Keď ČKS v Číne uchopila opraty moci, spustila „pozemkovú reformu“, aby zlikvidovala triedu veľkostatkárov; „socialistickú reformu“ v priemysle a obchode, aby zničila kapitalistov, „hnutie na očistenie sa od reakcionárov“, aby odstránila ľudové náboženstvá a úradníkov, ktorí zastávali svoje miesta predtým, než komunisti prevzali moc, „antipravicové hnutie“ na umlčanie intelektuálov a „kultúrnu revolúciu“, aby vyhubila tradičnú čínsku kultúru. ČKS bola schopná zjednotiť Čínu pod komunistickým zlým kultom a dosiahnuť situáciu, že každý čítal *Červenú knihu*, predvádzal „tanec lojality“ a „žiadal si ráno od strany inštrukcie a večer jej podával hlásenie“. V období po panovaní Maa a Tenga ČKS prehlásila, že Falun Gong, tradičná metóda kultivácie, ktorá verí v pravdivosť, súcit a znášateľnosť, sa chystá so stranou súperiť o masy, a tak prikázala Falun Gong vykoreniť. Takto spustila genocídne prenasledovanie Falun Gongu, ktoré pokračuje dodnes.

Uctievanie vodcu a predstava nadradenosti

Portréty vodcov Komunistickej strany, od Marxa po Ťiang Ce-mina, sú vystavované na prominentných miestach kvôli ich uctievaniu. Absolútna autorita vodcov Komunistickej strany zakazuje akékoľvek pochybnosti. Mao Ce-tung bol prezentovaný ako „červené slnko“ a „veľký osloboditeľ“. Strana do nebies vychvaľovala jeho spisy a hovorila, že „jedna veta sa rovná desaťtisícom obyčajných viet“. Ako „bežný člen strany“ dominoval Teng Siao-pching čínskej politike ako nadboh. Ťiang Ce-minova teória „Troch reprezentantov“ má iba niečo cez štyridsať znakov vrátane interpunkcie, ale štvrtý plenárny zjazd ČKS ju vychvaľoval, že „poskytuje tvorivé odpovede na otázky, ako: čo je socializmus, ako budovať socializmus, aký typ strany budujeme a ako budovať stranu“. Strana tiež vychvaľovala myšlienky „Troch reprezentantov“ a povedala, že sú pokračovaním a vývojom marxizmu-leninizmu, myšlienok Mao Ce-tunga a teórií Teng Siao-pchinga, čím to všetko vlastne v očiach ľudí zosmiešnila.

Stalinove bezohľadné vraždenie nevinných ľudí, katastrofická „kultúrna revolúcia“ spustená Mao Ce-tungom, Teng Siao-pchingov rozkaz na masaker na Námestí nebeského pokoja a Ťiang Ce-minove pretrvávajúce prenasledovanie Falun Gongu, sú hroznými dôsledkami kacírskych diktatúr Komunistickej strany.

Na jednej strane ČKS vo svojej ústave uvádza, že „všetka moc v Čínskej ľudovej republike patrí ľuďom. Orgány, prostredníctvom ktorých ľudia vykonávajú štátnu moc, sú Národný ľudový kongres a miestne kongresy na rôznych úrovniach. „Žiadna organizácia alebo jednotlivец nemôže mať privilégium stáť nad ústavou alebo nad zákonom.“¹⁸³ Na druhej strane stanov ČKS určujú, že ČKS je jadrom vodcovstva čínskeho socializmu a je povýšená nad štát i ľudí. Predseda Stáleho výboru Ľudového kongresu učinil pri svojej ceste po krajine mnoho „dôležitých prejavov“, v ktorých vyhlásil, že Ľudový kongres, najvyšší orgán štátnej moci, musí byť podriadený vedeniu ČKS. Podľa princípu „demokratického centralizmu“ musí celá strana poslúchať Ústredný výbor strany. V samotnom jadre kladie Ľudový kongres dôraz na diktátorstvo generálneho tajomníka, ktorý je následne legislatívne chránený.

Násilné vymývanie mozgov, ovládanie mysle, prísna organizácia a nemožnosť vystúpiť po vstúpení do strany

Organizácia ČKS je mimoriadne prísna: aby človek mohol byť prijatý do ČKS, je potrebné mať odporúčanie dvoch členov strany; nový člen musí strane prisahať večnú vernosť, členovia strany musia platiť členské príspevky, zúčastňovať sa aktivít a skupinových politických štúdií. Stranícke organizácie prenikajú do všetkých úrovní vlády. V každej dedine, meste a susedstve sa nachádzajú základné organizácie ČKS. ČKS neovláda iba svojich členov a stranícke záležitosti, ale aj nečlenov, pretože celý režim sa musí „oddane držať“ vedúcej úlohy strany. Počas rokov, keď sa uskutočňovali triedne boje, „kňazi“ náboženstva ČKS, menovite tajomníci strany na všetkých úrovniach, väčšinou nevedeli nič iné než trestať ľudí.

„Kritika a sebakritika“ na straníckych zhromaždeniach slúži ako bežný a nekonečný prostriedok na kontrolovanie mysli členov strany. ČKS počas svojej existencie zahájila množstvo politických hnutí na „očistenie členov strany“, „napravenie atmosféry v strane“, „pochytenie zradcov“, „očistenie antiboľševických jednotiek“¹⁸⁴ a „zdisciplinovanie strany“. Pomocou násilia a teroru pritom pravidelne skúša „zmysel pre stranícku povahu“ členov strany, aby tak zaistila, že s ňou navždy udržia krok.

Vstúpiť do strany je ako podpísať neodvolateľnú zmluvu o predaji tela a duše. Pretože stranícke zákony sú vždy nad zákonmi národa, strana môže svojvoľne vylúčiť ktoréhokoľvek člena, pričom žiaden jednotlivý člen nemôže stranu opustiť bez tvrdého postihu. Vystúpenie zo strany sa považuje za porušenie vernosti a prináša katastrofálne následky. Počas kultúrnej revolúcie, keď mal kult ČKS absolútnu moc, bolo všeobecne známe, že ak strana chcela vašu smrť, nemohli ste žiť; ak strana chcela, aby ste žili, nemohli ste zomrieť. Ak človek spáchal samovraždu, označili ho za niekoho, kto „mal strach, že bude ľuďmi potrestaný za svoje zločiny“, a tak boli do toho vtiahnutí aj členovia jeho rodiny, ktorí boli tiež potrestaní.

Proces rozhodovania v strane funguje ako čierna skrinka, keďže vnútrostranícke zápasy sa musia držať v absolútnej tajnosti. Všetky stranícke dokumenty sú tajné. Z obáv o odhalenie jej zločinov ČKS opakovane prenasleduje disidentov za „prezrádzanie štátnych tajomstiev“.

¹⁸³ Ústava Čínskej ľudovej republiky (oficiálny preklad, 1999).

¹⁸⁴ Incident „AB jednotiek“ sa vzťahuje na operáciu čistiek „antiboľševických jednotiek“ v roku 1930, keď Mao nariadil zavraždenie tisícov členov strany, vojakov Červenej armády a nevinných civilistov v provincii Ťiang-si v snahe upevniť svoju moc v oblastiach kontrolovaných ČKS.

Podnecovanie násilia, krviprelievania a obetí za stranu

Mao Ce-tung povedal: „Revolúcia nie je nejakým večierkom, písaním eseje, kreslením obrázkov či vyšívaním; nemôže to byť také kultivované, také pokojné a jemné, také mierne, láskavé, zdvorilé, zdržanlivé a veľkodušné. Revolúcia je vzburá, akt násilia, ktorým jedna trieda zvrháva druhú.“¹⁸⁵

Teng Siao-pching odporúčal: „Zabiť 200 000 ľudí výmenou za 20 rokov stability strany.“

Ťiang Ce-min nariadil: „Odstráňte ich (praktizujúcich Falun Gongu) fyzicky, zničte ich povest' a zruinujte ich finančne.“

ČKS podporuje násilie a v predchádzajúcich politických hnutiach zabila nespočetne mnoho ľudí. Učí ľudí, aby boli k nepriateľom „chladní ako drsná zima“. Červená zástava je červenou, pretože je „sfarbená krvou mučeníkov“. Strana uctieva červenú farbu kvôli svojej závislosti na krvi a krviprelievaniach.

ČKS vystavuje na obdiv „hrdinské“ príklady, aby povzbudila ľudí obetovať sa pre stranu. Keď Čang S'-te zomrel pri práci v sušiackej peci na výrobu ópia, Mao Ce-tung velebil jeho smrť, že „má váhu ako hora Tchaj-šan“¹⁸⁶. V týchto búrlivých rokoch neohrozené slová ako „neboj sa ani ťažkostí, ani smrti“ a „trpká obeť posilní smelé odhodlanie; odvážime sa nechať slnko a mesiac svietiť na nových nebesiach“, dodávali potravu snahám ľudí uprostred extrémneho nedostatku materiálnych zásob.

Koncom sedemdesiatych rokov vyslal Vietnam vojsko a zvrhol režim Červených Kmérov, ktorý podporovala ČKS a ktorý napáchal neopísateľné zločiny. Aj keď ČKS zúrila, nemohla vyslať svoje jednotky na podporu Červených Kmérov, pretože Čína a Kambodža nemajú spoločnú hranicu. Namiesto toho zahájila Čína vojnu proti Vietnamu na čínsko-vietnamskej hranici, aby potrestala Vietkong v mene „sebaobrany“. Desaťtisíce čínskych vojakov tak obetovali krv a svoje životy pre zápas medzi komunistickými stranami. Ich smrť nemala v skutočnosti nič spoločného s teritóriom alebo suverenitou. ČKS aj tak o niekoľko rokov neskôr znevážila pamiatku nezmyselnej obeť toľkých prostých a čistých mladých životov a nazvala to „revolučným hrdinským duchom“, pričom si neúctivo požičala pieseň „Vznešené správanie sfarbené krvou“. 154 čínskych ľudí zomrelo v roku 1981 pri znovuzískaní hory Fakcha v provincii Kuang-si, ale ČKS ju nedbanlivo vrátila Vietnamu potom, čo s ním nanovo vymerala štátnu hranicu.

Keď začiatkom roku 2003 ohrozovala život ľudí nekontrolovateľne šíriaca sa epidémia SARS, ČKS pohotovo prijala mnoho mladých zdravotných sestier. Tie boli odsúdené na to, aby sa v nemocniciach starali o pacientov so SARS. ČKS poslala mladých ľudí do najnebezpečnejšej prvej línie, aby ustanovila vlastný „veľkolepý obraz“ toho, že sa „nebojí ťažkostí ani smrti“. Avšak ČKS nemá žiadne vysvetlenie k tomu, kde bolo zvyšných 65 miliónov členov strany a aký obraz o strane podali oni.

Popretie viery v Boha a potláčanie ľudskej prirodzenosti

ČKS propaguje ateizmus a tvrdí, že náboženstvo je „duchovné ópium“, ktoré môže omámiť ľudí. Použila svoju moc, aby potlačila všetky náboženstvá v Číne a potom spravila zo seba samej Boha. ČKS, tento najhorší kult, získal absolútnu vládu v krajine.

Súčasne s tým, ako ČKS ničila náboženstvá, ničila i tradičnú kultúru. Tvrdila, že tradície, morálka a etika sú feudálne, poverčivé a spiatocnícke a hubila ich v mene revolúcie. Tieto nepeknné fenomény rozšírené počas kultúrnej revolúcie narušili čínske tradície. Napríklad zo-

¹⁸⁵ Z Maovej „Správy o vyšetrovaní Roľníckeho hnutia v Chu-nane“ (1927).

¹⁸⁶ Pohorie Tchaj (Tchaj-šan) je prvé z piatich slávnych pohorí v provincii Šan-tung. Od roku 1987 je súčasťou svetového dedičstva OSN.

sobášené páry sa navzájom obviňovali, študenti bili svojich učiteľov, otcovia a synovia sa obracali proti sebe, Červené gardy svojvoľne zabíjali nevinných a rebeli bili, rozbíjali a rabovali. Toto boli prirodzené dôsledky toho, že ČKS potláčala ľudskú prirodzenosť.

Po ustanovení svojho režimu ČKS donútila menšinové národnosti, aby prisahali vernosť komunistickému vedeniu, čím obetovala ich bohatú a pestrofarebnú etnickú kultúru.

Takzvaná „Ľudová oslobodenecká armáda“ zmasakrovala 4. júna 1989 v Pekingu mnoho študentov. Toto spôsobilo, že Číňania úplne stratili nádej v politickú budúcnosť Číny. Od tej doby všetci ľudia obrátili svoju pozornosť na zarábanie peňazí. Od roku 1999 až dodnes ČKS brutálne prenasleduje Falun Gong a obracia sa tak proti „pravdivosti, súcitu a znášanlivosti“, čo spôsobuje urýchľovanie morálneho úpadku spoločnosti.

Od začiatku nového storočia bolo zahájené ďalšie kolo ilegálneho vymedzovania pozemkov¹⁸⁷ a zabavovania finančných a materiálnych prostriedkov (skorumpovanými funkcionármi ČKS po dohode s úžerníkmi). Mnoho ľudí to dohnalo k núdzi a k strate domova. Počet ľudí apelujúcich na vládu a pokúšajúcich sa o nápravu nepravostí prudko rastie a sociálne konflikty sa zintenzívňujú. Hromadné demonštrácie sú časté a polícia a ozbrojené sily ich násilne potláčajú. Zvýraznila sa fašistická povaha „republiky“ a spoločnosť stratila morálne svedomie.

V minulosti darebák neublížoval svojim najbližším susedom, alebo ako vraví príslovie, líška lovila ďaleko od svojej nory. V dnešných časoch, keď chcú ľudia niekoho podviesť, radšej sa zamerajú na svojich príbuzných a priateľov a nazývajú to „zabitím známych“.

V minulosti si Číňania najviac zo všetkého cenili cudnosť, zatiaľ čo dnešní ľudia sa budú vysmievat' chudobnému, ale nie prostitútkam. História ničenia ľudskej prirodzenosti a morálky v Číne je jasne zachytená v tejto balade:

*„V päťdesiatych rokoch ľudia jeden druhému pomáhali,
v šesťdesiatych rokoch ľudia medzi sebou zápasili,
v sedemdesiatych rokoch ľudia jeden druhého podvádzali,
v osemdesiatych rokoch sa ľudia starali iba o seba,
v deväťdesiatych rokoch ľudia využívali každého, koho stretli.“*

Vojenské uchopenie moci, monopolizácia ekonomiky a divoké politické a ekonomické ambície

Výhradným účelom založenia ČKS bolo uchopiť moc ozbrojenými silami a potom vytvoriť systém štátneho vlastníctva, v ktorom štát drží monopol v plánovanej ekonomike. Divoké ambície ČKS ďaleko presahujú ambície bežných zlých kultov, ktoré iba zhromažďujú peniaze.

V krajinách ovládaných komunistickou stranou so socialistickým verejným vlastníctvom má strana najväčšiu moc. To znamená, že sa k existujúcim štátnym orgánom pridružila ešte stranícke organizácie – stranícke výbory a pobočky na rôznych úrovniach. Tieto „stranícke parazity“ kontrolujú štátnu mašinériu a využívajú peniaze z fondov vlád na rôznych úrovniach. ČKS vyciela ako upír obrovské množstvo financií krajiny.

¹⁸⁷ Hnutie ilegálneho vymedzovania pozemkov sa vzťahuje na temnú stránku ekonomických reforiem v Číne. Podobne ako v priemyselnej revolúcii v Anglicku (1760 – 1850), v dnešnej Číne boli vymedzené časti poľnohospodárskych pozemkov, kde sa vybudovali rozličné ekonomické zóny na všetkých úrovniach (mestská časť, mesto, provincia, štát). V dôsledku vymedzovania pozemkov strácali čínski farmári svoju pôdu. Obyvatelia starších miest a mestských štvrtí boli často násilne presídľovaní, aby uvoľnili pozemky na komerčné účely, pričom dostali iba minimálne odškodnenie. Viac informácií na: <http://www.uglychinese.org/enclosure.htm>

II. Škody, ktoré spôsobil kult ČKS

Keď sa spomenú incidenty ako útok kultu Óm šinrikjó (Najvyššia pravda) na ľudí v tokijskom metre plynom sarin, alebo masová samovražda 900 nasledovníkov „Chrámu ľuďu“ Jima Jonesa, každý sa trasie strachom a rozhorčením. ČKS, ktorej zďaleka nie je venovaná taká pozornosť, sa pritom dopustila tisíckrát horších zločinov a uškodila nespočetnému množstvu životov. ČKS má totiž nasledujúce unikátne črty, ktoré bežné kulty nemajú:

Zlý kult sa stal štátnym náboženstvom

Vo väčšine krajín, aj keď nenasledujete nejaké náboženstvo, môžete žiť šťastný život bez toho, aby ste museli čítať literatúru daného náboženstva alebo počúvať jeho princípy. V Číne sa však nedá žiť bez toho, aby bol človek neustále vystavený doktrínam a propagande kultu ČKS, keďže odkedy sa ČKS chopila moci, urobila z tohto zlého kultu štátne náboženstvo.

ČKS začína svoje politické kázanie vstúpiť už deťom v škôlke a na základnej škole. Človek nemôže získať vyššie vzdelanie alebo byť povýšený v úrade bez toho, aby prešiel politickými skúškami. Žiadna z otázok politických skúšok nedovoľuje nezávislé myslenie. Tí, ktorí nimi chcú prejsť, si musia namemorovať štandardné odpovede, dopredu poskytované ČKS. Úbohí Číňania sú nútení opakovať komunistické kázne už od útleho veku, vymývajú si mozog zas a znova. Ak má byť nejaký káder povýšený do vyššieho úradu vo vláde, či už je členom ČKS alebo nie, musí navštevovať stranícku školu. Nebude povýšený, pokiaľ nesplní požiadavky ukončenia straníckej školy.

V Číne, kde je komunistická strana štátnym náboženstvom, nemajú skupiny s odlišnými názormi dovolené existovať. Dokonca aj „demokratické strany“, ktoré sú väčšinou založené ČKS ako dekorácia, a taktiež reformovaná „Cirkev Trojitej sebestačnosti“ (seba-spravovanie, seba-podpora a seba-propagácia), musia formálne uznať vedúcu úlohu ČKS. Lojálnosť voči ČKS je prvoradá, dôležitejšia než akákoľvek viera, čo zodpovedá logike kultu ČKS.

Sociálna kontrola dohnaná do extrému

Tento zlý kult bol schopný stať sa štátnym náboženstvom, lebo ČKS má úplnú sociálnu kontrolu a zbavila jednotlivcov osobnej slobody. Tento typ kontroly je bezprecedentný. Trvá odvtedy, čo ČKS pripravila ľudí o súkromné vlastníctvo, ktoré je jedným zo základov slobody. Pred rokom 1980 si ľudia v mestách mohli zarábať peniaze na živobytie iba v podnikoch kontrolovaných stranou. Roľníci v dedinských oblastiach museli žiť na pôde patriacej straníckym komúnam. Nikto nemohol uniknúť spod kontroly ČKS. V socialistickej krajine, akou je Čína, sú organizácie komunistickej strany všadeprítomné – od centrálnej vlády až po najzákladnejšiu úroveň spoločnosti, vrátane dedín a susedstiev. Prostredníctvom straníckych výborov a miestnych organizácií na všetkých úrovniach si ČKS udržiava absolútnu kontrolu nad spoločnosťou. Takto striktná kontrola úplne potláča individuálnu slobodu – slobodu pohybu (systém registrácie bydliska), slobodu prejavu (500 000 pravičiarov bolo v histórii prenasledovaných, pretože ju uplatňovali), slobodu myslenia (Lin Čao a Čang Č'-sin boli popravení, pretože mali pochybnosti o ČKS) a slobodu získavania informácií (je ilegálne čítať zakázané knihy alebo počúvať „nepriateľské rozhlasové stanice“; používanie internetu je tiež monitorované).

Dalo by sa povedať, že ČKS teraz povolila súkromné vlastníctvo. Ale nemali by sme zabúdať, že táto politika reformy a otvorenosti prišla až potom, čo socializmus dosiahol bod, keď ľudia nemali čo jesť a národná ekonomika bola na pokraji zrútenia. ČKS musela ustúpiť, aby samu seba zachránila pred zničením. Aj napriek reformám a otvorenosti však ČKS nikdy

kontrolu nad ľud'mi nezvoľnila. Pokračujúce brutálne prenasledovanie praktizujúcich Falun Gongu sa mohlo udiat iba v krajine kontrolovanej komunistickou stranou. Ak by sa ČKS stala takou ekonomickou veľmocou, ako si praje, je isté, že by svoju kontrolu nad Číňanmi zintenzívnila.

Obhajovanie násilia a pohrdanie životom

Takmer všetky zlé kulty kontrolujú svojich nasledovníkov alebo odolávajú vonkajšiemu tlaku pomocou násilia. Napriek tomu sa len málo z nich uchýlilo k násilným a neľútostným prostriedkom v takom rozsahu ako ČKS. Dokonca ani celkový počet úmrtí spôsobených všetkými ostatnými zlými kultmi po celom svete sa nedá porovnať s počtom ľudí zavraždených ČKS. Kult ČKS vidí ľudstvo iba ako prostriedok k dosiahnutiu svojich cieľov; zabíjanie je len ďalším prostriedkom. A tak ČKS nemá žiadne zábrany či škrupule pri prenasledovaní ľudí. Ktokoľvek, vrátane podporovateľov, členov a lídrov ČKS, sa môže stať terčom jej prenasledovania.

ČKS podporovala kambodžských Červených Kmérov, typický príklad brutality a úplnej neúcty k životu. Inšpirovaná a vedená učením Mao Ce-tunga, vyvražďila Kambodžská komunistická strana, vedená Pol Potom, počas troch rokov a ôsmich mesiacov svojej vlády, až dva milióny ľudí – teda asi štvrtinu celej populácie tejto malej krajiny, aby „eliminovala systém súkromného vlastníctva“. Z celkového počtu mŕtvych malo viac než 200 000 obetí čínsku národnosť.

Aby si Kambodža pripomenula zločiny spáchané komunistickou stranou a uctila si pamiatku obetí, založila múzeum, v ktorom sú zdokumentované a vystavené ukrutnosti Červených Kmérov. Múzeum je v bývalej väznici Červených Kmérov. Pôvodná budova strednej školy bola prerobená na väznicu S-21, určenú výhradne pre väzňov svedomia. Bolo tam uväznených a umučených na smrť mnoho intelektuálov. Popri budovách väzení a rôznych mučiacich nástrojoch sú tu vystavené i čiernobiele fotografie obetí pred ich popravou. Zdokumentované sú mnohé hrozné spôsoby mučenia: podrezanie hrdla, vŕtanie do mozgu, dojatá hodené o zem a zabité atď. Všetky tieto metódy mučenia boli údajne vyučované „expertmi a technickými profesionálmi“, ktorých ČKS dodala Červeným Kmérom na pomoc. ČKS dokonca zaúčala fotografov, ktorí sa špecializovali na fotografovanie väzňov pred popravou, či už kvôli dokumentácii alebo pre pobavenie.

Práve v tomto väzení S-21 bol navrhnutý prístroj na vŕtanie do hlavy, pomocou ktorého sa z hlavy väžňa vybral mozog, aby sa z neho vyrobilo výživné jedlo pre vodcov Kambodžskej komunistickej strany. Väzni svedomia boli pred prístrojom na vŕtanie hlavy priviazaní na stoličku. Obeť bola extrémne vystrašená, keď jej rýchlo sa otáčajúca vrtačka prenikla zozadu do hlavy a rýchlo a efektívne vyňala mozog ešte predtým, než obeť skonala.

III. Podstata kultu komunistickej strany

Prečo je komunistická strana taká tyranská a zlá? Duch komunistickej strany vstúpil do tohto sveta, aby tu zohral hrôzostrašnú úlohu. Komunistický manifest končí veľmi známou pasážou:

„Komunisti pokladajú za nedôstojné tajiť svoje názory a úmysly. Otvorene vyhlasujú, že ich ciele sa dajú dosiahnuť len násilným zvrhnutím celého doterajšieho spoločenského zriadenia. Nech sa trasú panujúce triedy pred komunistickou revolúciou! Proletári nemajú v nej čo stratiť, len svoje putá. Dobyť môžu celý svet.“

Poslaním tohto ducha bolo použiť násilie k otvorenému spochybneniu ľudskej spoločnosti,

k rozbitiu starého sveta, „odstráneniu súkromného vlastníctva“, „odstráneniu povahy, nezávislosti a slobody buržoázie“, odstráneniu vykorisťovania, zničeniu rodín a nastoleniu vlády proletárov nad celým svetom.

Táto politická strana, ktorá otvorene hlása túžbu „biť, ničiť a krať“ svoj pohľad nielenže nepokladá za zlý, ale v *Komunistickom manifeste* ešte aj pokrytecky deklaruje: „Komunistická revolúcia je najradikálnejším zúčtovaním s tradičnými vlastníckymi vzťahmi; nie div, že sa v priebehu jej rozvoja najradikálnejšie zúčtuje s tradičnými myšlienkami.“

Odkiaľ tieto tradičné myšlienky pochádzajú? Podľa ateistických zákonov prirodzeného vývoja vychádzajú zo zákonov prírody a spoločnosti. Sú výsledkom systematického vývoja vesmíru. Podľa tých, čo veria v Boha, sú však ľudské tradície a morálne hodnoty dané ľudom od Boha. Bez ohľadu na ich pôvod sú ľudská morálka, normy správania sa a štandardy na posudzovanie dobrého a zlého pomerne ustálené; sú základom regulácie ľudského správania a udržiavania spoločenského poriadku po tisíce rokov. Ak ľudstvo stratí morálne normy a štandardy na posudzovanie dobrého a zlého, nezdegenerujú ľudia na zvieratá? Keď *Komunistický manifest* deklaruje svoju vôľu „najradikálnejšie zúčtovať s tradičnými myšlienkami“, ohrozuje základ pre normálnu existenciu ľudskej spoločnosti. Komunistická strana sa tak vyformovala na zlý kult, ktorý prináša ľudstvu skazu.

Celý *Komunistický manifest*, ktorý stanovuje vedúce princípy komunistickej strany, je plný extrémistických vyhlásení a neobsahuje ani kúsok láskavosti a tolerancie. Marx a Engels si mysleli, že prostredníctvom dialektického materializmu objavili zákon spoločenského vývoja. Takže s touto „pravdou“ v rukách všetko spochybňovali a popierali. Tvrdohlavu vnucovali ľudom svoju ilúziu komunizmu a neváhali ani pri zastávaní sa použitia násillia na zničenie existujúcich sociálnych štruktúr a základov kultúry. Zločinný duch, ktorý prišiel s *Komunistickým manifestom* do novonarodenej komunistickej strany, odporuje zákonom nebies, ničí ľudskú povahu, je arogantný, mimoriadne sebecký a nemá žiadne zábrany.

IV. Komunistická teória úplného zániku – strach o prežitie strany

Marx a Engels vstúpili komunistickej strane skazeného ducha. Lenin založil komunistickú stranu v Rusku a prostredníctvom násillia darebákov zvrhol prechodnú vládu zostavenú po Februárovej revolúcii¹⁸⁸, ukončil buržoáznu revolúciu v Rusku, prevzal vládu a získal oporu pre komunistický kult. Avšak Leninov úspech neznamenal, že proletári získali celý svet. Práve naopak, ako sa píše v prvom odseku *Komunistického manifestu*: „K svätej honbe proti tomuto strašidlu spojili sa všetky mocnosti starej Európy...“. Hneď ako sa komunistická strana zrodila, okamžite čelila kríze vlastného prežitia a obávala sa zničenia, ktoré mohlo prísť kedykoľvek.

Po Októbrovej revolúcii¹⁸⁹ nepriniesli ruskí komunisti, či boľševici, ľudom mier ani chlieb, iba svojvoľné zabíjanie. V prvých líniiach prehrávali vojnu a revolúcia zhoršovala ekonomickú situáciu v spoločnosti. Ľudia sa teda začali búriť. Celý národ rýchlo zachvátila občianska vojna a roľníci odmietali dodávať potraviny do miest. Najväčšie nepokoje pochádzali od kozákov na rieke Don; ich boj s Červenou armádou priniesol brutálne krviprelievania. Popis barbarského vraždenia, ktoré sa v tomto boji odohrávalo, možno v literatúre nájsť v Šolochovom diele „Tichý Don“ a v jeho ďalších poviedkach o rieke Don. Vojenským jednotkám pod vedením bývalého admirála bielej armády Alexandra Vasilijeviča Kolčaka

¹⁸⁸ „Februárová revolúcia“ sa vzťahuje na Ruskú buržoáznu revolúciu vo februári 1917, ktorá zvrhla cára.

¹⁸⁹ Októbrová revolúcia, známa aj ako Boľševická revolúcia, bola vedená Leninom v októbri 1917. V revolúcii zavraždili revolucionári z kapitalistickej triedy, ktorí zvrhli cára, čím potlačili Ruskú buržoáznu revolúciu.

a generála Antona Denikina sa v jednom bode takmer podarilo zvrhnúť Ruskú komunistickú stranu. Už ako novovzniknutá politická sila čelila komunistická strana odporu takmer celého národa, možno preto, že komunistický kult bol proste príliš zlý na to, aby si získal srdcia ľudí.

Skúsenosti ČKS boli podobné tým ruským. Od „incidentu Mari“ a „masakru 12. apríla“¹⁹⁰, až po päťnásobný pokus Kuomintangu o jej potlačenie v oblastiach kontrolovaných čínskymi komunistami. Nakoniec museli podstúpiť 25 000 kilometrový „Dlhý pochod“ – ČKS neustále čelila kríze odstránenia.

Komunistická strana bola zrodená s odhodlaním zničiť starý svet akýmkoľvek prostriedkami. Potom však musela sama čeliť skutočnému problému: ako prežiť bez toho, aby bola zničená. Komunistická strana žije v neustálom strachu zo svojho vlastného zániku. Prežitie sa stalo pre komunistický kult hlavnou záležitosťou, stredobodom jeho záujmu. S narastajúcim zmätkom v medzinárodnej aliancii komunistickej strany sa zhoršila aj kríza prežitia ČKS. Od roku 1989 sa stal jej strach z vlastného zániku skutočnejším – jej zánik sa priblížil.

V. Čarovná zbraň na prežitie komunistického kultu – brutálny boj

Komunistická strana neustále zdôrazňovala železnú disciplínu, absolútnu vernosť a organizačné princípy. Tí, čo vstupujú do ČKS, musia odprisať:

„Chcem vstúpiť do Čínskej komunistickej strany, aby som podporoval stanovy strany, nasledoval jej smernice, plnil si členské povinnosti, vykonával rozhodnutia strany, prísne nasledoval stranícku disciplínu, udržiaval tajomstvá strany, bol verný strane, usilovne pracoval, zasvätil celý svoj život komunizmu, bol pripravený obetovať všetko pre stranu a ľud, a nikdy stranu nezradil.“ (Stanovy ČKS, kapitola I, článok 6)

ČKS nazýva túto kultovú oddanosť strane „citom pre stranu“. Žiada od členov ČKS, aby boli kedykoľvek pripravení vzdať sa všetkých osobných presvedčení a princípov a zachovávať absolútnu poslušnosť voči vôli strany a jej vodcov. Keď strana chce, aby ste boli láskavý, potom by ste mali byť láskavý; keď strana chce, aby ste činili zlo, potom by ste mali činiť zlo. Inak nesplníte štandard člena strany a nepreukážete silný „cit pre stranu“.

Mao Ce-tung povedal: „Marxistická filozofia je filozofiou boja.“ Aby ČKS posilnila a udržala „cit pre stranu“, spolieha sa na mechanizmus pravidelných bojov vo vnútri strany. ČKS odstraňuje disidentov a vytvára červený teror prostredníctvom neustálej mobilizácie brutálnych bojov vo vnútri aj mimo strany. Súčasne neustále prevádza „čistky“ členov strany, sprísňuje pravidlá svojho kultu a pestuje schopnosti členov strany v otázke „zmyslu pre stranu“, čím zvyšuje bojové schopnosti strany. Toto je tá čarovná zbraň, ktorú ČKS používa, aby predĺžila svoje prežitie.

Medzi vodcami ČKS bol Mao Ce-tung najväčší znalec ovládania tejto zbrane – brutálneho boja vo vnútri strany. Brutalita tohto boja a zlo jeho metód začali už v tridsiatych rokoch 20. storočia v oblastiach kontrolovaných čínskymi komunistami, v takzvanej „sovietskej zóne“.

V roku 1930 Mao Ce-tung spustil najhorší revolučný teror v sovietskej zóne v provincii Ťiang-si, známy ako čistenie antibolševických jednotiek, resp. AB jednotiek. Tisíce vojakov Červenej armády, členov strany a Ligy mladých komunistov a civilistov na komunistických základniach bolo brutálne zavraždených. Tento incident spôsobilo Maovo despotické riadenie. Potom, čo Mao založil sovietsku zónu v Ťiang-si, musel čeliť miestnej Červenej armáde a straníckym organizáciám v juhozápadnom Ťiang-si vedenými Li Wen-linom. Mao nemohol

¹⁹⁰ „Incident Mari“ a „Masaker z 12. apríla“ sa vzťahujú na útoky Kuomintangu na ČKS. „Incident Mari“ sa stal 12. mája 1927 v meste Čchang-ša provincie Chu-nan. „Masaker z 12. apríla“ sa udial 12. apríla 1927 v Šanghaji. V oboch prípadoch boli členovia ČKS a prokomunistickí aktivisti napadnutí, zatknutí alebo zabití.

vystáť akúkoľvek organizovanú opozičnú silu priamo pod nosom a na potlačenie straníckych členov, ktorých podozrieval z disidentstva, použil najextrémnejšie metódy. Na vytvorenie prísnej atmosféry očisty neváhal Mao začať s vojskom pod jeho priamym vedením. Od konca novembra do polovice decembra prešiel prvý front Červenej armády „rýchlou vojenskou nápravou“. Na každej úrovni armády, vrátane divízií, regimentov, práporov, družstiev a čát, boli založené organizácie na vyčistenie kontrarevolucionárov, ktoré zatýkali a zabíjali členov strany z rodín veľkostatkárov alebo z rodín bohatých roľníkov a tých, čo sa sťažovali. Počas obdobia kratšieho než jeden mesiac bolo z viac než 40 000 vojakov Červenej armády 4 400 označených za elementy AB jednotiek a všetci, vrátane 10 kapitánov (kapitánov AB jednotiek), boli popravení.

V nasledujúcom období začal Mao trestať disidentov v sovietskej zóne. V decembri 1930 nariadil Li Šao-t'iou-ovi, generálnemu tajomníkovi Hlavného politického oddelenia prvej línie Červenej armády a predsedovi Výboru pre očistenie, aby sa v mene Generálneho frontového výboru vypravili do mesta Fu-tchien v provincii Ťiang-si, kde sídli miestna komunistická vláda. Li Šao-t'iou zatkol členov Akčného výboru provincie a osem hlavných veliteľov dvadsiatej Červenej armády, vrátane Tuan Liang-piho a Li Paj-fanga. Použil mnohé kruté metódy mučenia, ako bitie a pálenie tela – ľudia, ktorí boli takto mučení, mali zranenia všade po tele, zlomené prsty, popáleniny všade po tele a nemohli sa hýbať. Podľa zdokumentovaných dôkazov tej doby obeť kričali tak hlasno, že to prenikalo až k nebesiam; kruté metódy mučenia boli mimoriadne neľudské.

Ôsmeho decembra 1930 šli manželky Li Paj-fanga, Ma Minga a Čou Miana navštíviť svojich manželov do väzenia, avšak boli taktiež zatknuté ako členky AB jednotiek a kruto mučené. Kruto ich bili, pálili všade po tele, hlavne v rozkroku, a nožmi im rezali prsia. V dôsledku tohto krutého mučenia Tuan Liang-pi dosvedčil, že Li Wen-lin, Ťin Wan-pang, Liou Ti, Čou Mien, Ma Ming a ďalší boli vedúcimi AB jednotiek, a že v školách Červenej armády bolo mnoho členov AB jednotiek.

Od 7. decembra do večera 12. decembra, teda v priebehu iba piatich dní, Li Šao-t'iu a ďalší zatkli počas krutých čistiek AB jednotiek vo Fu-tchiene viac než 120 údajných členov AB jednotiek a desiatky hlavných kontrarevolucionárov. Vyše 40 ľudí bolo popravených. Kruté činy Li Šao-t'ioua nakoniec spustili „Fu-tchienský incident“¹⁹¹, ktorý 12. decembra 1930 veľmi otriasol sovietskou zónou. (Z historického vyšetrovania Mao Ce-tungových čistiek „AB jednotiek“ v sovietskej zóne, provincia Ťiang-si od historika Kao Chua).

Od sovietskej zóny až po Jen-an sa Mao spoliehal na svoju teóriu a prax boja a postupne si v strane vybudoval absolútne vodcovstvo. Keď sa ČKS dostala v roku 1949 k moci, pokračoval Mao v tomto štýle bojov vo vnútri strany. Napríklad na ôsmom pléne zasadnutia Ôsmeho ústredného výboru ČKS v Lu-šane v roku 1959 spustil neočakávaný útok na Pcheng Te-chuaja a odobral mu jeho pozíciu. Všetci hlavní vodcovia, ktorí sa zúčastnili konferencie, boli požiadaní, aby zaujali stanovisko; tí niekoľkí, ktorí sa odvážili vyjadriť odlišný názor, boli označení za antistranícky blok Pcheng Te-chuaja. Počas kultúrnej revolúcie boli bývalé kádre z Ústredného výboru ČKS jeden po druhom potrestaní, avšak všetci sa vzdali bez boja. Kto by sa odvážil povedať čo i len slovo proti Mao Ce-tungovi? ČKS vždy zdôrazňovala železnú disciplínu, vernosť strane a organizačné princípy, vyžadovala sa absolútna poslušnosť vodcovi hierarchie. Takéto stranícke princípy sú nepretržitými politickými zápasmi hlboko posilňované.

Li Li-san, bývalý vodca ČKS, bol počas kultúrnej revolúcie dohnaný k hranici svojej znášanlivosti. Vo veku 68 rokov bol vypočúvaný v priemere sedemkrát mesačne. Jeho žena Li Ša

¹⁹¹ Liou Ti, politický funkcionár 20. Červenej armády, ktorý bol obvinený z príslušnosti k „AB jednotkám“, viedol vzburu vo Fu-tchiene a Li Šao-t'ioua označil za kontrarevolucionára. Prevzali kontrolu nad mestom Fu-tchien a prepustili asi sto zatknutých vojakov z „AB jednotiek“ a vykrikovali slogan „Dole s Mao Ce-tungom“.

bola považovaná za „sovietskeho revizionistického“ špióna a poslali ju do väzenia; jej miesto pobytu nebolo známe. Z veľkého zúfalstva a nevidiac iné východisko spáchal Li samovraždu požitím veľkého množstva uspávacích piluliek. Pred svojou smrťou napísal list Mao Ce-tungovi, ktorý pravdivo odzrkadľoval „zmysel pre stranu“, podľa ktorých sa člen ČKS nevzdáva ani na prahu smrti:

Predseda,

vstupujem teraz na cestu, kedy zradím stranu spáchaním samovraždy a nemám žiadne prostriedky, ktorými by som svoj zločin obhájil. Len jedna vec: moja rodina ani ja sme nikdy nekolaborovali s nepriateľskými štátmi. Iba v tejto otázke žiadam centrálnu vládu, aby preskúmala fakty a vyvodila dôsledky na základe pravdy...

Li Li-san, 22. júna 1967¹⁹²

Hoci Maova filozofia boja napokon dohnala Čínu do bezprecedentnej katastrofy, tento typ politických kampaní a vnútrostraníckych bojov, ktorý sa rozšíri „každých sedem až osem rokov“, zaisťuje ČKS prežitie. Vždy, keď bola spustená nejaká kampaň, 5 % obyvateľov bolo prenasledovaných a zostávajúcich 95 % bolo privedených k tomu, aby sa ešte viac poslušne primklo k nasledovaniu základnej straníckej línie, čo zvýšilo organizačnú súdržnosť strany a jej ničivé schopnosti. Tieto zápasy taktiež odstraňovali „váhavých“ členov ČKS, ktorí neboli ochotní vzdať sa svojho svedomia, a zároveň útočili na akúkoľvek silu, ktorá sa odvážila odporovať. Prostredníctvom tohto mechanizmu boja získali nadvládu v strane tí členovia ČKS, ktorí mali najväčšiu túžbu bojovať a boli najlepší v používaní zločinných metód. Vodcami kultu ČKS sú vždy neohrození ľudia, ktorí majú bohaté skúsenosti z bojov a ktorí sú naplnení duchom strany. Tieto brutálne boje dávajú tým, ktorí ich zakúsili, „krvavú lekcii“ a spôsobujú im násilné vymytie mozgu. Súčasne dodávajú ČKS energiu, ďalej posilňujú jej túžbu po boji, zaisťujú jej prežitie a zabráňujú, aby sa z nich stala umiernená skupina, ktorá sa vzdáva boja.

Tento typ straníckej povahy vyžadovanej ČKS pochádza presne z podstaty jej kultu. ČKS je pre dosiahnutie svojho cieľa rozhodnutá vzdať sa všetkých tradičných princípov a bez váhania použiť všetky prostriedky na boj s akoukoľvek silou, ktorá by jej prekážala. Preto potrebuje vycvičiť a zotročiť všetkých svojich členov, ktorí sa stanú bezcitnými, nespravodlivými a neveriacimi nástrojmi strany. Táto povaha ČKS pochádza z jej nenávisti k ľudskej spoločnosti a k tradíciám, z jej iluzórneho seba-hodnotenia, z extrémnej sebeckosti a z opovrhovania ľudskými životmi. Aby dosiahla svoj takzvaný ideál, ČKS použila násilie s cieľom za každú cenu zničiť svet a odstrániť všetkých disidentov. Takýto zlý kult sa bude stretávať s odporom ľudí, ktorí majú svedomie, takže musí ich svedomie a zhovievavé myšlienky odstrániť, aby ľudia uverili v jeho doktrínu zla. Aby si ČKS zaistila svoje prežitie, musí v prvom rade zničiť svedomie ľudí, ich dobré myšlienky a morálne štandardy a prerobiť ich na krotkých otrokov a nástroje. Podľa logiky ČKS sú život a záujmy strany nadradené všetkému ostatnému; sú dokonca nadradené aj spoločným záujmom všetkých členov strany, a tak musí byť každý jej člen pripravený obetovať sa pre stranu.

Pohľad na históriu ČKS ukazuje, že jednotlivci, ktorí si udržali myslenie tradičných intelektuálov ako Čchen T-siou a Čchü Čchiu-paj, alebo ktorým stále záležalo na záujmoch ľudí ako Chu Jao-pangovi a Čao C'-jangovi, alebo tí, ktorí boli odhodlaní byť čistými funkcionármi a prinášať skutočnú službu ľuďom, ako napríklad Ču Žung-t'i, bez ohľadu na to, ako strane prospeli, a bez ohľadu na to, že nemali žiadne osobné ambície, boli nevyhnutne vylúčení, od-

¹⁹² Od „Li Li-sana: Človek, ktorému spravili štyri pohrebné ceremónie.“

sunutí nabok, alebo obmedzení záujmami a disciplínou strany.

Zmysel pre stranu alebo spôsobilosť pre stranu, ktoré boli pestované v kostiach ľudí počas mnohých rokov bojov, ich často prinútili v kritických okamihoch spraviť kompromis a vzdať sa, pretože prežitie strany predstavovalo v ich podvedomí najvyšší záujem. Radšej obetovali seba a prizerali sa, ako zlá sila vo vnútri strany pácha vraždy, ako by spochybnilí samotné prežitie strany svojimi zásadovými a súcitnými myšlienkami. Toto je presne výsledok mechanizmu boja ČKS: dobrých ľudí premení na nástroje, ktoré používa, a povahu strany použije na obmedzenie alebo dokonca odstránenie ľudského svedomia v najväčšom možnom rozsahu. Desiatky „bojov medzi líniami“ ČKS priviedli k pádu viac než 10 straníckych vodcov alebo určených nástupcov na najvyšších úrovniach; žiaden z vodcov na najvyšších úrovniach nemal dobrý koniec. Aj keď bol Mao Ce-tung vodcom 43 rokov, krátko po jeho smrti bola jeho žena so synovcom uvrhnutá do väzenia, čo celá strana oslavovala ako veľkolepé víťazstvo maoizmu. Je toto komédia, alebo fraška?

Od chvíle, keď sa ČKS chopila politickej moci, prebiehali neúfňahajúce politické kampane, od vnútrostraníckych bojov, až po zápasy mimo stranu. Toto bol stav počas éry Mao Ce-tunga a je to stále tak aj v postmaoistickej ére „reformy a otvorenosti“. V osemdesiatych rokoch, keď bola ľudom práve umožnená malá troška slobody v myslení, ČKS zahájila kampaň „odpor voči buržoáznej liberalizácii“ a navrhla „štyri základné princípy“¹⁹³, aby si uchovala absolútne vodcovstvo. V roku 1989 boli študenti, ktorí mierumilovne žiadali o demokraciu, krvavo potlačené, pretože ČKS demokratické snahy nepripustí. V deväťdesiatych rokoch rýchlo rástol počet praktizujúcich Falun Gongu, ktorí veria v pravdivosť, súcit a znášateľnosť, avšak od roku 1999 sa stretávajú s genocídnym prenasledovaním, pretože ČKS nedokáže tolerovať ľudskú povahu a dobré myšlienky. Musí použiť násilie, aby zničila ľudské svedomie a zaistila si svoju vlastnú moc. Od počiatku 21. storočia je celý svet spojený cez internet, ČKS však utráca obrovské sumy peňazí na zakladanie webových blokáď, aby chytala „online liberálov“. ČKS sa totiž veľmi obáva voľného získavania informácií.

VI. Degenerácia zlého kultu ČKS

Zlý kult ČKS vládne zásadne proti ľudskej prirodzenosti a princípom nebies. ČKS je známa svojou aroganciou, pocitom vlastnej dôležitosti, sebeckým a brutálnymi, nespútanými činmi. Neustále prináša krajine a ľudom pohromy, avšak nikdy nepripustí vlastné chyby ani neodhalí ľudom svoju pravú povahu. ČKS nikdy neváhala zmeniť svoje slogany a označenia, ktoré považuje za prostriedky k udržaniu svojej kontroly. Spraví čokoľvek, aby ostala pri moci, a vôbec pritom nedbá na morálku, spravodlivosť či ľudský život.

Tento inštitucionalizovaný a socializovaný zlý kult ide po ceste smerujúcej k svojmu zániku. Ako výsledok centralizácie moci je umlčaná verejná mienka a boli zničené všetky možné monitorovacie mechanizmy, takže nezostala žiadna sila, ktorá by zabránila ČKS v skorumpovaní a rozpade.

Dnes sa ČKS stala najväčšou vládnucou „stranou sprenevery a korupcie“ na svete. Podľa oficiálnych čínskych štatistík bolo z 20 miliónov funkcionárov, úradníkov a kádrov strany alebo vlády počas posledných dvadsiatich rokov 8 miliónov usvedčených z korupcie a následne boli potrestaní na základe straníckych alebo vládných nariadení. Keď do toho započítame aj podiel neidentifikovaných skorumpovaných úradníkov, tak podľa odhadov tvoria skorumpovaní stranícki a vládni funkcionári viac ako dve tretiny, pričom je len malá časť z nich vyšetrovaná a odhalená.

Zabezpečenie materiálnych výhod prostriedkami korupcie a vydierania sa stalo najmocnej-

¹⁹³ Štyri princípy sú: socialistická cesta, diktátorstvo proletariátu, vedúca úloha ČKS a myšlienky marxizmu-leninizmu a Mao Ce-tunga.

šou spájajúcou silou, ktorá dnes zjednocuje ČKS. Skorumpovaní funkcionári vedia, že bez ČKS by nemali príležitosť tajne podvádzať kvôli osobným ziskom, a že ak ČKS padne, nie lenže stratia svoju moc a pozíciu, ale budú taktiež čeliť vyšetrovaniu. V románe *Hnev nebies*, ktorý odhaľuje zákulisné machinácie funkcionárov ČKS, autor Čchen Fang vyzradil najväčšie tajomstvo strany použitím slov Chao Siang-šoua, námestníka mestského úradu ČKS: „Korupcia stabilizovala našu politickú moc.“

Číňania to vidia jasne: „Keď budeme bojovať proti korupcii, strana padne; keď nebudeme bojovať proti korupcii, národ zahynie.“ Avšak ČKS nebude riskovať svoju skazu tým, že by bojovala s korupciou. Čo urobí je, že nechá zabiť niekoľko skorumpovaných jednotlivcov ako symbolickú obeť kvôli svojmu imidžu. To predĺži jej život o ďalších pár rokov, výmenou za stratu malého počtu skorumpovaných elementov. Dnes je jediným cieľom tohto zlého kultu ČKS udržať si svoju moc a odvrátiť svoj zánik.

Etika a morálka sú v dnešnej Číne zdegenerované až k nepoznaniu. Nekvalitný tovar, prostitúcia, drogy, zmluvy medzi funkcionármi a zločineckými skupinami, organizované kriminálne syndikáty, hazardné hry a úplatkárstvo – korupcia každého druhu je nadmieru rozšírená. ČKS tento morálny úpadok vo veľkom ignoruje, pretože mnohí vysoko postavení úradníci sú v pozadí gangov, ktoré vymáhajú výpalné od vystrašených ľudí. Čchaj Šao-čching pôsobí na univerzite v Nan-t'ingu a je expertom na mafiu a organizovaný zločin. Odhaduje, že v Číne je dnes najmenej jeden milión členov organizovaného zločinu. Zakaždým, keď je zatknutá nejaká postava v tejto organizácii, odhalí sa niekoľko skorumpovaných komunistov v pozadí, či už sú to vládni úradníci, sudcovia alebo policajti.

ČKS sa bojí, že čínski ľudia by mohli získať zmysel pre svedomie a morálku, takže sa neodváža dovoliť im náboženskú vieru alebo slobodu myslenia. Používa všetky svoje zdroje, aby prenasledovala dobrých ľudí, ktorí majú svoju vieru, ako napríklad podzemných kresťanov veriacich v Ježiša a Boha, ako aj praktizujúcich Falun Gongu, ktorí sa snažia byť pravdiví, súcitní a znášaví. ČKS sa obáva, že demokracia by ukončila jej vládu jednej strany, takže sa neodváža dať ľuďom politickú slobodu. Koná bleskurýchlo, aby uväznila nezávislých liberálov a aktivistov za ľudské práva. Avšak ČKS dáva ľuďom iný druh slobody. Konkrétne, pokiaľ sa nestaráte o politiku a nespochybňujete vedúce postavenie ČKS, môžete nechať svojím túžbam voľný priebeh, aj keby to znamenalo, že budete robiť skazené, neetické veci. V dôsledku toho ČKS sama dramaticky upadá a spoločenská morálka v Číne zažíva alarmujúco prudký pokles.

„Zablokovanie cesty do neba a otvorenie brány do pekla,“ táto veta najlepšie vystihuje to, ako zlý kult ČKS devastuje súčasnú čínsku spoločnosť.

VII. Úvahy o vláde zlej ČKS

Čo je komunistická strana?

Táto zdanlivo jednoduchá otázka nemá jednoduchú odpoveď. Pod zámienkou, že je tu „pre ľudí“ a pod maskou politickej strany, oklamala komunistická strana milióny ľudí. Avšak aj tak to nie je politická strana v bežnom zmysle slova, ale škodlivý a zlý kult posadený zlým duchom. Komunistická strana je živá bytosť, ktorá sa prejavuje v tomto svete prostredníctvom straníckych organizácií. To, čo skutočne ovláda komunistickú stranu, je zlý duch, ktorý do nej na začiatku vstúpil a je to on, kto určuje zlú povahu komunistickej strany.

Vodcovia komunistickej strany, hoci pôsobia ako guruovia kultu, slúžia iba ako hlasná trúba zlého ducha a strany. Ak je ich vôľa a cieľ v súlade so stranou a môžu ňou byť použítí, budú vybraní za vodcov. Avšak keď už pre stranu nie sú viac potrební, budú nemilosrdne

zvrhnutí. Mechanizmy boja v strane zaistujú, že iba tí najprešibanejší, najhorší a najtvrdší jedinci budú pevne držať pozíciu vodcu komunistickej strany. Asi desať najvyšších vodcov bolo zosadených zo svojich piedestálov, čo dokazuje pravdivosť tohto argumentu. V skutočnosti vrcholní predstavitelia strany kráčajú po veľmi tenkom lane. Bud' vybočia z línie strany a zanechajú v histórii dobré meno, ako urobil Gorbačov, alebo sa stanú obeťami strany, ako mnoho bývalých generálnych tajomníkov strany.

Ľudia sú terčom zotročovania a útlaku strany. Pod kontrolou strany ľudia nemajú žiadne právo odmietat' stranu. Namiesto toho sú nútení prijať jej vedúcu úlohu a plniť povinnosti podporovania strany. Pod hrozbou násilia sú taktiež vystavení pravidelnému vymývaniu mozgov, typickému pre kult. ČKS núti celý národ, aby v ňu veril a udržiaval tento zlý kult. To je v dnešnom svete zriedkakedy videné. Čo sa týka útlaku, musíme uznať, že zručnosti ČKS v tomto ohľade nemajú obdobu.

Členovia strany sú fyzickou masou, ktorá je použitá na vytvorenie tela strany. Mnohí z nich sú čestní a láskaví a mohli by dokonca byť veľmi schopní vo verejnom živote. To sú ľudia, ktorých ČKS rada verbuje, pretože ich povest' a schopnosti môžu byť použité na službu strane. Mnohí ďalší, z túžby stať sa funkcionármi a užívať si vyššieho spoločenského postavenia, budú tvrdo pracovať, aby sa do nej dostali, a tak budú tejto zlej bytosti pomáhať. Sú tiež takí, ktorí sa rozhodli vstúpiť do strany, pretože chcú v živote niečo dokázať a uvedomili si, že pod komunistickou vládou by to nemohli urobiť, ak by do strany nevstúpili. Niektorí do strany vstúpili preto, že chceli dostať pridelený byt alebo si jednoducho chceli zlepšiť svoju povest'. Čiže medzi desiatkami miliónov členov strany sú dobrí aj nedobří ľudia. Bez ohľadu na motívy, keď raz odprisaháte vernosť pred červenou vlajkou strany, dobrovoľne alebo inak, znamená to, že ste sa jej dobrovoľne zasľúbili. Potom musíte prejsť procesom vymytia mozgu tým, že sa každý týždeň zúčastníte na politických štúdiách. Významný počet členov strany si tak zachová sotva nejaké – ak vôbec nejaké – vlastné myšlienky a budú ľahko ovládaní zlým duchom v tele ČKS. Títo ľudia budú fungovať v rámci strany ako bunky ľudského tela a budú nepretržite pracovať na jej pretrvaní, aj keď aj oni sami sú súčasťou stranou zotročenej populácie. Ešte smutnejšie je, že potom, čo ste na seba uvalili otroctvo „straníckej povahy“, je veľmi ťažké zbaviť sa ho. Hneď ako ukážete svoju ľudskú stránku, budete čeliť čistkám alebo prenasledovaniu. Nemôžete sami zo strany vystúpiť, dokonca ani keby ste chceli, pretože strana so svojou politikou „vstúpenie – áno, vystúpenie – nie“ by vás považovala za zradcu. Kvôli tomu ľudia často preukazujú dvojakú povahu: vo svojom politickom živote si osvojujú povahu komunistickej strany a vo svojom dennom živote povahu ľudskú.

Stranícke kádre sú skupinou, ktorá si udržiava moc medzi členmi strany. Hoci môžu mať možnosť voľby medzi dobrým a zlým a za určitých okolností robiť svoje vlastné rozhodnutia, za konkrétnych okolností a v konkrétnych prípadoch musia ako celok nasledovať vôľu strany. Mandát prikazuje, že „celá strana poslúcha Ústredný výbor“. Stranícke kádre stranu vedú na rôznych úrovniach a sú chrbticou strany. Sú však tiež iba nástrojom strany a boli tiež podvedení, použítí a obetovaní v priebehu minulých politických hnutí. Základným kritériom ČKS je skúšať vás, či nasledujete toho správneho vodcu a či ste vo svojej oddanosti úprimný.

Prečo ľudia ostávajú nevedomí?

ČKS sa počas svojej viac než päťdesiatročnej nadvlády nad Čínou správa zle a skazene. Prečo ale čínski ľudia nedokážu rozpoznať zlú povahu ČKS? Je to preto, že by čínski ľudia boli hlúpi? Nie. Číňania tvoria jeden z najmúdrejších národov na svete a môžu sa pochváliť dávnou a bohatou kultúrou a dedičstvom piatich tisícov rokov. Číňania však stále žijú pod nadvládou ČKS a boja sa vyjadriť svoju nespokojnosť. Dôvodom je to, že ČKS si udržiava kontrolu nad myslením ľudí.

Keby Číňania mali slobodu prejavu a mohli by otvorene debatovať o dobrých a zlých

stránkach ČKS, dokážeme si predstaviť, že by už dávno prehliadli zlú povahu ČKS a oslobodili by sa spod vplyvu tohto zlého kultu. Nanešťastie Číňania slobodu vyjadrovania a myslenia stratili s príchodom vlády ČKS už pred polstoročím. Dôvodom prenasledovania pravícových intelektuálov v roku 1957 bolo obmedziť slobodu vyjadrovania a ovládať mysle ľudí. V spoločnosti, kde chýbajú tieto základné slobody, je väčšina mládeže, ktorá z celého srdca študovala diela Marxa a Engelsa počas kultúrnej revolúcie, ironicky označená za „antistranícku kliku“ a následne je prenasledovaná. Diskutovanie o kladoch a záporoch ČKS bolo jednoducho vylúčené.

Len málo Číňanov by sa odvážilo nazvať ČKS zlým kultom. Avšak pre toto tvrdenie nie je problém nájsť dôkazy medzi ľuďmi, čo žijú v Číne, či už by vychádzali zo svojej vlastnej skúsenosti, alebo zo skúseností svojej rodiny a priateľov.

Číňania sú nielenže okradnutí o slobodu myslenia, ale navyše sú ešte naočkovaní učením a kultúrou strany. A tak všetko, čo ľudia môžu počuť, je chvála strany a ich mysle sú ochudobnené o akékoľvek iné myšlienky, okrem takých, ktoré posilňujú ČKS. Vezmime si napríklad masaker na Námestí nebeského pokoja. Keď sa 4. júna 1989 začalo strieľať, ľudia instinktívne utiekli a schovali sa v kroví. Za chvíľu však aj napriek riziku odvážne vyšli von a spievali spolu „Internacionálu“. Títo Číňania boli skutočne odvážni, nevinní a čestní. Prečo teda spievali „Internacionálu“, komunistickú hymnu, keď boli konfrontovaní s komunistickým zabíjaním? Dôvod je jednoduchý. Keďže boli vzdelávaní v kultúre strany, všetko, čo tí úbohí ľudia poznali, bol komunizmus. Tí, čo boli vtedy na Námestí nebeského pokoja, nepoznali inú pieseň než „Internacionálu“ a ešte pár ďalších, ktoré oslavujú komunistickú stranu.

Aká je cesta von?

ČKS ide smerom k svojmu úplnému zničeniu. Je smutné, že ešte pred svojím zánikom sa snaží svoj osud zviazať s osudom celého čínskeho národa.

Umierajúca ČKS očividne slabne a jej kontrola nad myslami ľudí sa uvoľňuje. S rozvojom telekomunikácií a internetu je pre ČKS stále ťažšie kontrolovať prístup k informáciám a potlačovať slobodu prejavu. Ako skorumpovaní funkcionári čoraz viac drancujú a utláčajú ľudí, verejnosť sa začína prebúdzat' zo svojich ilúzií o ČKS a mnohí začínajú prejavovať občiansku neposlušnosť. ČKS nielenže nedosiahla cieľ zvýšenej ideologickej kontroly pri prenasledovaní Falun Gongu, ale sa ešte viac oslabil, pričom odkryla svoju absolútnu bezohľadnosť. Ľudia v tejto situácii začali prehodnocovať ČKS a dláždiť čínskemu národu cestu k oslobodeniu sa spod ideologického otroctva a k úplnému odtrhnutiu sa spod kontroly zlého komunistického ducha.

Čínski ľudia, ktorí žili pod hrôzovládou ČKS viac než 50 rokov dnes nepotrebujú násilnú revolúciu; potrebujú skôr spásu svojich duší. V tomto si môžu pomôcť len oni sami a prvým krokom k tomuto cieľu je začať si uvedomovať zlú povahu ČKS.

Príde deň, keď ľudia vystúpia zo straníckych organizácií spojených so štátnym aparátom, čo umožní, aby sociálny systém fungoval nezávisle a bol podporovaný hlavnými silami spoločnosti. So zánikom diktátorských organizácií strany sa zlepší a zvýši efektívnosť vlády. Ten deň je už za rohom. V skutočnosti už od osemdesiatych rokov 20. storočia reformátori vo vnútri strany obhajujú ideu „odlúčenia strany od vlády“ pokúšajúc sa stranu z vlády vyňať. Reformné snahy vo vnútri ČKS sa ukazujú ako nedostatočné a neúspešné, pretože ideológia „absolútneho vodcovstva strany“ nebola úplne odmietnutá.

Kultúra strany je prostredie nutné k prežitiu zlého komunistického kultu. Odstránenie posadnutia ČKS z ľudských myslí môže byť ťažšie než očistenie posadnutia ČKS zo štátnej administratívy, ale je jediným spôsobom ako naozaj vykoreniť komunistické zlo. Toto sa dá dosiahnuť jedine snahou samotných čínskych ľudí. Ak sa ich mysle napravia a ľudská priro-

dzenosť sa navráti do svojho pôvodného stavu, verejnosť opäť získa svoju morálku a dokáže prejsť na systém slušnej nekomunistickej spoločnosti. Vyliečenie sa z tohto zlého posadnutia spočíva v uvedomení si povahy a škodlivosti zlého ducha, ktorú treba z mysli ľudí odstrániť a úplne ho zlikvidovať, aby sa nemal kam schovať. Komunistická strana zdôrazňuje ideologickú kontrolu, pretože samotná nie je ničím iným než ideológiou. Ideológia sa rozplynie, keď všetci Číňania odmietnu vo svojej mysli komunistickú lož, aktívne zničia kultúru strany a zbavia sa vo svojom uvažovaní i v živote vplyvu od zlého kultu komunizmu. Keď ľudia zachránia samých seba, ČKS sa rozloží.

Národy ovládané komunistami sú spájané s chudobou, totalitou a prenasledovaním. Týchto krajín už zostalo veľmi málo: Čína, Severná Kórea, Vietnam a Kuba. Ich dni sú spočítané.

S múdrosťou čínskeho národa a inšpirovaná historickou slávou sa Čína, oslobodená od zlého posadnutia komunizmom, stane sľubnou krajinou.

Záver

ČKS už viac neverí komunizmu. Jej duša zomrela, avšak jej tieň ešte zostáva. Zdedila iba „kožu“ komunizmu, avšak stále prejavuje povahu zlého kultu: aroganciu, namyslenosť, sebeckosť a záľubu vo svojvoľnom ničení. Presne v zmysle komunistickej ideológie ČKS naďalej odmieta zákony nebies a takisto potláča aj ľudskú prirodzenosť.

Dnes ČKS pokračuje vo vláde nad Čínou svojimi metódami boja, ktoré sa roky učila. Používa prísnu organizačnú štruktúru, formu vlády „posadnutia stranou“, ako aj zlú propagandu, ktorá funguje ako štátne náboženstvo. Podľa šiestich vlastností komunistickej strany načrtnutých vyššie zodpovedá ČKS bez pochybností definícii „zlého kultu“. Nečiní žiadne dobro, iba zlo.

Ako sa blíži jeho koniec, tento komunistický zlý kult zvyšuje tempo svojej korupcie a degenerácie. Najneprijemnejšie je, že tvrdohlavo robí, čo môže, aby do bezodnej priepasti korupcie a degenerácie so sebou vzal aj celý čínsky národ.

Číňania musia sami sebe pomôcť. Musia o tom sami pouvažovať a striasť zo seba ČKS.